

Love's Mortality

I loved you enough to let you go free.

Fandom: Merlin

Çift: Merlin/Arthur

Derece: NC-18 (18 yaş altı için uygun değildir.)

Konu: Merlin'in sihri ortaya çıktığında Arthur onun gitmesine izin verir. Merlin ilk başta bunu reddetse de sonrasında çaresizce gitmek zorunda kalır. Ancak geri döneceğine dair verdiği söze Arthur inanmasa da Merlin dönmek için uygun zamanı kollar. O sırada Arthur Merlin'in gidişini desteklediğini göstermek istercesine yeni bir hizmetkar edinir.

Love's Mortality

Camelot'un biricik prensi Arthur uyanmış fakat yataktan çıkmamışken yatağın içi sıcak ve dışarısoğuk, genç prens bu sabah hiç çıkmak istemiyorken o sırada kapı açılır, Merlin elinde bir tepsiyle içeri girer, Arthur'un tarafına bir bakış atarken prensin gözlerinin açık olduğunu fark etmez, sadece yatıp yatmadığına bakarken yattığını görünce ilerler..

Arthur o sırada kıpırdamamasına rağmen Merlin odada ilerledikçe yerden havalanan kumaşları, masaya yerleşen kaseleri, kendi kendine yanan ateşi, kenara açılan cibinlikleri görünürken Merlin banyoya girmiş, suyu ısıtıyordu, Arthur derin bir nefesle gözlerini kapatır, yastığa başını yerleştirirken bir süre sonra Merlin geri gelir, odadaki sesler de durulurken Arthur uyanmayı seçer, dönerek omuzlarını kaldırırken Merlin oraya yürüyor, gülümseyerek konuşur

"Günaydın.."

Arthur ona bir bakış atar, Merlin daha da gülümserken kalın hırkayı kaldırır..

Arthur kahvaltısını ediyor, o sırada titriyorken konuşur

"Odayı daha da ısıtmalısın, artık daha soğuk oluyor-" Merlin onu duyunca 'oh'lar ve dolaptan fırlayıp şömineye giderken Arthur onu izliyor, mırıldanır
"Bu ara bayağı geliştin.."

Merlin bunu duyunca ileride başını ona çevirir, gülümseyerek tekrar önüne dönerken konuşur

"Dikkat edin efendim, duyan iltifat ettiğinizi sanabilir-"
"Duyan soğuktan sayıkladığımı düşünür.."

Merlin gülerken ateşi daha da canlandırır, Arthur doğal olmayan bir güçlenmeyi görse de bir şey demez, önüne dönerken Merlin kalkarak tekrar dolaba gider, prens yemeğini yer..

Merlin onun kılıçlarını taşıyor, takip ediyorken Arthur hem yürüyor hem kolluklarını bağlıyordur, konuşur

"Bugün sıkı bir talim yapacağız, yarın da avlanmaya çıkarım.. Yarın sabah için koşumlarımı hazırla, akşam da sıcak bir banyo kur-" Merlin başını sallayarak onu takip ederken Arthur merdivenlere gelmiş, meydana çıkar, o sırada yukarıdan birileri bağırır "ÇAN-" Arthur başını yukarı kaldırırken Merlin de sarayın zangırdadığını hisseder, Arthur donmuş, yukarı bakıyorken Merlin tavandan gelen koyu rengi ilk gördüğü an düşünmeden bağırırken her şey bir anda olur..

Devasa saray çanı havada asılı kalmış, Arthur altında duruyorken meydandaki herkes donmuş, yukarıdaki işçilerin sesi de kesilmişken an donmuş gibidir, Arthur başını eğerek ona bakarken Merlin gözleri kocaman, onunla göz göze gelir, o an hayat devam ederken bir anda herkes bağırmağa başlar, Merlin dönerek etrafına bakarken haykırışlar ihbarlara, panik korkuya karışır, Merlin geriler..

Arthur oraya yürürken askerler koşarak önüne geçer, prens konuşur

"Çekilin-"
"Büyücü-"
"Çekil!"

Merlin geriliyor, üzerine gelen halka bakıyorken yukarıdan adımlar koşuyordur, çan hala havada duruyor, gölgesi meydana düşüyorken Merlin mavi gözleri kocaman, şu anda kapana kısırılmış bir ceylandan farkı yok, ne yapacağını bilemiyorken Arthur askerleri iterek bağırır

"Merlin, buraya-" o sırada kralın sesi duyulurken Arthur oraya döner, yüceler yücesi Uther yürüyor, kükrer
"YAKALAYIN!"

Ve Merlin bir anda her yerden yakalanırken Arthur bağırır, Merlin bağırır, askerler bağırır, Camelot karışır..

"Baba bu delilik!"

Arthur onunla beraber yürüyorken kolluklar, kılıçlar, hepsi geride kalmış, prens hiçbirini umursamıyorken babasıyla birlikte koşturuyordur, Uther cevaplar

"Yasalar açık- bunca zaman senin dibindeymiş-"
"Ama bana bir şey yapmadı!"
"Ne zaman yapacağı belli olmazdı, ölmemi bekliyor olmalı-"
"Baba, Merlin bunu yapabilecek biri değil-"
"Bunca zaman bunu gizleyebilecek biri olmuş ama Arthur!"

Arthur verecek cevap bulamazken ikisi koridorları deli gibi bir hızla yürüyorlar, meydana bakan balkona çıkıyorlardır, Arthur oraya çıkmadan bir şeyleri değiştirmek zorundayken askerler ve *büyücü* arkalarından geliyordur, Arthur dönerek ona bir bakış atar, Merlin mavi gözleri büyük, konuşmadan yürüyorken Uther birden dönerek sorar

"Sen bunu biliyor muydun?"

Arthur afallarken babası ona bakıyordur, genç adam sorar

"Ne demek biliyor muydum? Biliyor gibi mi duruyorum-"
"Kızgın değilsin, sana yalan söyleyen bir hizmetkar, pek de yakındınız, arkadaş gibi-"
"Bilmiyordum! Bilsem ben cezalandırırdım-"
"Şimdi baban senin yerine yapıyor oğlum.. Arkadaşına acıyı sen vermeyeceksin, üzülme.."

Ve onu geçer, yürüyerek balkona çıkarken Arthur arkasından bakar, sonra fırlatarak onu takip ederken Merlin sürüklenerek uzaklaştırılır..

"Camelot, bugün önemli bir gün!"

Arthur babasının solunda duruyorken Kral Uther şehrine sesleniyordur, meydanın diğer tarafında kocaman bir çan havada duruyorken kral işaret eder

"Bir büyücü, burnumuzun dibine kadar girebilmiş bir adam.. Prensimizin hayatı tehlikedeydi, onu kurtarması kimsenin gözünü boyamasın.. Güvenini sağlamak, onu sağlama almak, prensi krallığa ve sizlere karşı doldurmak.."

Arthur dişleri sıkılı, bir şey yapamıyorken herkes ona bakıyordur, zavallıdır koskoca prens, kandırılmıştır, büyülenmiştir bile belki, ne mutlu ki o *canavar* yakalanmıştır, kral devam eder

"Merlin Emrys yarın sabah, büyüü yaptığı bu saatte başı kesilerek öldürülecek."

Ve halkına selam verir, kanı donmuş oğluna dönerek gülümser, onun omzunu sıkarken Arthur da hafifçe gülümser, kral onu geçerek içeri girerken Arthur kurulmaya başlanan ölüm sehpasını izler..

Merlin yerde, daha önce çok kanın aktığı kir pasın ortasında, sarayın en derin zindanlarından birine atılmış, bileklerinde büyük zincirler, kapıya bakıyorken yıllardır yanmamış meşaleleri yakmaya çalışan askerlerin konuşmasını dinler..

Bir tanesi bir tabureye çıkmış, kuru meşaleyi yakıyorken konuşur

"Hatırlamıyor musun, kral onu hizmetkar yaptığında da biri aslında Arthur'a saldırmıştı?"
"Ve Arthur ilk zamanlar nasıl onu istememişti.. Sonra *birdenbire* istemeye başladı, yanında tuttu, karşı çıkmadı.."

İkisi hükme varmış, sinirle gülerlerken meşale yanar, o sırada başka bir asker diğer iki tabureyle geliyor, botları ötüyorken konuşur

"Kral kararı açıkladı, boynu kesilerek öldürülecekmiş, yarın aynı saatte-" Merlin yutkunurken koridordaki üç adam da dönerek ona bakar, Merlin de onlara bakarken tabureli olan mırıldanır
"Arthur nasıl gülümsedi görmeniz lazım.. Büyüden çıktığı belli.."

Diğer ikisi anlatmasını isterken üçü biraz daha uzaklaşır, kendilerine bir köşe kurarak oraya otururlarken Merlin ağzı aralık, sessizce arkasına yaslanır..

"Arthur!"

Arthur adını duyunca o tarafa döner, deli gibi merdivenleri inen güzelliğe bakarken Morgana bir eli taşlarda, diğeri mavi eteklerini tutuyor, hızlıca inmiş, ona koştururken fısıldar

"Doğru değil, değil mi-"

"Çanı görmüyor musun-" Morgana korkuyla yutkunur, çevrelerine bakarken Arthur tekrar yürümeye başlar, Morgana onun koluna asılmış, onunla yürürken sorar

"İzin vermeyeceksin, değil mi-"

"Nasıl yapacağım sence? Şimdiye kadar tüm ülke onun zindana atıldığını öğrenmiştir-"

"Arthur! O *Merlin*-" Arthur ona dönerken cevaplar

"Ve bir *büyücü*-" Morgana şokla parmağını kaldırarak ona bakarken iki şövalye genç kadının arkasından geçer, Morgana dönerek onlara bakar, sonra tekrar prensine dönerken Arthur onu kolundan tutup çevirir, hızla yürütürken genç kadın rahatlayarak onunla birlikte koşturur..

"Herkes büyülendiğini düşünüyor-"

"Ki orası da meçhul-"

"Arthur Pendragon, utanmalısın-"

"Doğru şeyler ortada Morgana: Merlin bir büyücü, ve bunu bize söylemedi-"

"*Nasıl* söyleyebilirdi?! Söylediğinde olanlara bak!"

Arthur odasında, üzerindeki ağır zırhı çıkartmakla uğraşüyor, Morgana ise endişeyle odada dönüp duruyorken kapı vurulup açılır, Gwen içeri dalarken sorar

"Arthur, onu öldürecekler mi-" Arthur 'evet!' diye bağıırken Gwen koşarak onun arkasına geçer ve demirleri açmaya başlarken Arthur başını toplamaya çalışır..

"Babamı ikna etmeye çalışmak seçenek dışı, hatta tamamen vakit kaybı.. Daha da üstelersem bunun benim prensliğimin ve hatta gelecek krallığımın bir sınavı olduğunu falan söyleyip daha da bastıracak.."

Morgana onaylar, konuşur

"Sen babana karşı tamamen onaylayıcı olacaksın, olmalısın.. Evet baba, kes hatta bir de yak demen gerekiyor.."

Arthur iç çekerek döner ve iskemlesine oturur, elleri saçlarında, derin bir nefes daha alırken Morgana devam eder

"Belki ben konuşabilirim-"

"Haddine düşmediğini söyleyecektir.. Merlin'i bu kadar koruduğumuzu fark ederse daha da sinirlenecektir.. Benim bildiğimden şüphe etti bu sabah-"

"Biliyor muydun?"

Arthur başını kaldırarak ona bakarken cevaplar

"Hayır.. Siz?"

Morgana başını iki yana sallar, Gwen de bilmediğini söylerken Arthur diğer tarafa döner..

Arthur yürüyor, Leydi onun kolunda, ikisi kargaşanın etrafından dolanıyorken Arthur kapıyı açıp içeri girer, içerideki yaşlı adam birden fırlarken Arthur konuşur

"Otur Gaius-" Gwen dönerek kapıyı kapatıyor, koridorun temiz olduğunu söylerken Gaius üçlüye bakar, Arthur devam eder

"Merlin'i oradan çıkartmam gerekiyor, ama nasıl yapacağımızı bulamıyorum.."

Gaius bunu duyunca gevşer, derin bir nefes alırken Arthur da yaşlı adamı onaylar, Gaius gelmelerini işaret ederken Morgana oraya ilerliyor, sorar

"Yapabileceğimiz bir şey var mı Gaius? Keşke zamanı geri sarabilsek-"
"Sarabilecek tek kişi aşağıda leydim, ama bunu yapmak istediğini de sanmıyorum.."
"Merlin zamanı sarabiliyor mu?"

Gaius prene dönerken Arthur düşünüyor gibidir, yaşlı adam cevaplar

"Her şey zaten alt üst oldu Arthur.. Zamanla oynamak çok tehlikeli, ve elbet bir yerde Merlin'in büyücü olduğu ortaya çıkacaktı.. Bu sınavı bir yerde mutlaka yaşayacaktık.."

Arthur derin bir nefes alır, o sırada askerler içeri girerken Arthur onlara döner, adamlar da prensi burada bulunca irkilerek gerilerlerken Arthur sorar

"Ne istiyorsunuz-"
"Burayı arayacağız efendim, kraldan emir var-" Arthur gözlerini devirir, dönerek Gaius'a bakarken konuşur
"Anladım.. Başka bir şey Gaius?"

Gaius başını sallar, yürüyerek kumaşa sardığı bir kitabı ona getirirken cevaplar

"Bunu okuyun Lordum, bir daha kollarınız o kadar acırsa kendi kendinize masaj yapabilirsiniz.."

Arthur 'ah'lar ve teşekkür ederek alır, sonra dönerek askerleri geçerken kolunun altında Merlin'in kitabı, saraya gider..

Gece çökmüş, zindana Arthur dışında neredeyse tüm şehir gelmişken Merlin artık onları duymamayı, onlara bakmamayı öğrenmiş, başı duvarda, tavana bakarak bir şeyler olmasını *bekliyor*, oturuyordur..

Duyduklarına göre Prens Arthur günlük aktivitelerine devam ediyor, Merlin'in yerini yeni bir hizmetkarla doldurmuş, yarın sabah da törene geleceğini açıklamışken Merlin inanmak istemiyor, ama herkesin prensi nasıl büyülediğini sormasından fenalık gelmiş, Arthur'un buna inanıp inanmadığını bilmiyorken bekliyordur..

Arthur odasında dönüp duruyor, yeni hizmetkarının örtüyü yanlış serdiğini görünce bağırır

"O örtü öbür türlü serilecek! Kırmızısı yukarı-" adam atılır ve hızla değiştirirken Arthur elini saçlarına sokar, sonra çıkıp gitmesini söylerken adam selam verip fırlar, o çıkarken Morgana içeri giriyor, konuşur
"Arthur, gece olacak-"
"Farkındayım Morgana, teşekkür ederim-"
"Ve hala bir planımız yok.."

Arthur onun da farkındayken dönüyor, konuşur

"Babam şüphelenmemeli.. Bir şeyler yaratmalıyız, Merlin'i kaçırsak bile bizi düşünmemeli, ikimizin de o sırada meşgul olduğundan emin olmalı-" Arthur onun bakışlarının parladığını görünce kaşlarını kaldırır, sorar
"Hoşlanmayacağım, değil mi?"

Morgana başını iki yana sallarken kedi gibi sırtıyordu, Arthur dinler..

"Nasıl oldun Arthur?"

Arthur ayakta, babasına dönerken gülümser, cevaplar

"İyiyim baba.. O büyücünün üzerimde kurduğu şey her ne ise gitmiş gibi hissediyorum-"
"Güzel, güzel.. Muhtemelen devamlı yakınında olmayı kullanıyordu-"
"Muhtemelen.."

İkisi sessiz, Camelot'ü izlemeye devam ederken Morgana aşağıdaki holde yürüyordu, yanında nedimesiyle konuşarak ilerleyen kadın güzel bir görüntü oluşturuyorken Arthur sır verircesine babasına döner, fısıldar

"Baba, sanırım Merlin beni kendisine aşık etmeye çalışıyordu.."

Uther irkilerek ona dönerken Arthur başını sallar, açıklar

"Hatırlamıyor musun, Merlin gelmeden önce Morgana ile ne kadar sık konuşur, tartışırdım.. Oysa Merlin geldiğinden beri hiç konuşamadık bile.."

Uther ağzı aralanarak anladığını belli ederken Arthur taşlara dayanarak aşağıya, güzel kadına bakar, konuşur

"Morgana yine gözlerime görünmeye başladı.. Sence onu bu kadar süredir görmezden gelmemi affeder mi?"

Uther hafifçe gülümseyerek oğlunun omzunu tutarak cevaplar

"Bir büyü altındaydın Arthur.. Morgana eminim seni affedecektir.."

Arthur gülümseyerek babasına döner, sorar

"Bu akşam ona odamda bir ziyafet vereyim diyorum.. Gwen bir şeyler hazırlar.. Artık çevremde güvenilir adamlar istiyorum, hele de Morgana yanımdayken-"
"Elbette, haklısın Arthur.. Odana kimsenin girmemesi emrini vereceğim-"
"Teşekkür ederim.. Bütün gece sadece ikimiz oturup konuşalım istiyorum.."
"Sadece konuşmak olur umarım.. Morgana saygın bir leydi Arthur-" Arthur incinmiş gibi ona bakarken babası gülerken onun boynunu sıkar, Arthur da gülümserken aşağıdaki kadınla göz göze gelir, Morgana gülümseyerek diğer tarafa dönerken Uther onun da ondan hoşlandığını söylüyordur, Arthur cevap vermez..

"Arthur ve Morgana'yı öpüşürken gördüm!"

Merlin'in başı bununla kalkarken askerler '*hadi canım!*' diyerek yeni gelene dönüyordur, yeni gelen tepsileri bırakırken yeminler ediyor, konuşur

"Meğerse büyücü onun kalbinin gözlerini kapatmış, Arthur'un Morgana'ya olan aşkını herkesler biliyordu sonuçta, şimdi yemek öncesi Arthur onu çekip öptü, bütün asillerin önünde! Adeta bir evlilik teklifi!"

Merlin boğazından bir ses çıkmasına engel olamazken kimse onunla ilgilenmez, adam devam eder

"Bütün geceyi Arthur'un odalarında geçirecekler, yemekler hazırlanıyor, oda temizleniyor, oraya geçiyorlardır şimdi-" Merlin daha fazla dinleyemez, başını çevirerek kulağını duvara dayarken gözleri kapalı, nefesini oturtmaya, kendi sesine odaklanmaya çalışır..

Arthur herkese gitmeleri emrini verir, bütün hizmetliler dışarı çıkarken sarışın adam yürür ve gidip kılıç dolabını açar, ince ve hafif kılıçlarından birini seçerek beline takar, sonra da üzerini çıkartıp koyu bir şeyler giyerken kapı vurulur ve Morgana içeri girerken konuşur

"Arthur, beni davet etmen büyük incelik-" arkasından da buradan sonra evine gidecek olan Gwen büyük kahverengi peleriniyle giriyorken Arthur onlarla ilgilenmez, eğilerek botlarını tekrar bağlamaya başlarken Gwen hızlı adımlarla yürüyor, konuşur

"Getirdim, bir haftalık yiyecek, daha fazla alsam dikkat çekerdi-" Arthur teşekkür eder, sepeti alırken mırıldanır

"Kıyafetlerim orada, adam gibi etrafa saçın, Morgana sen de-" Morgana ona bakıyor, yeşil gözleri onu inceliyorken sorar

"Eğer odaya biri girerse bu benimle evlenmeni gerektirecek, biliyorsun değil mi?"

Arthur başını sallar, onun önüne gelmiş, uzanarak onun yanağını okşar ve eğilip yanağından öper, sonra onu geçip Gwen'in uzattığı kahverengi pelerini alırken konuşur

"Cibinlikleri kapatın, cibinlik kapalı olunca biri odaya girse de kimse odada ilerlemeyi düşünmez-" Gwen başını sallar, o sırada Morgana elbisesini çözmeye başlarken Arthur Gwen'in pelerini giyer, genç kadının bilerek bol seçtiği pelerin ona tam olurken prens kapşonu da başından geçirir, ve kapıyı açıp çıkar, diğer koridordan giderken Gwen dönüp kapıyı kilitler, leydisinin soyunmasını geçerek Arthur'un kıyafetlerini alır ve yere saçmaya başlarken Morgana elbisesini yere bırakır..

Merlin soğuk zindanda kenarda oturuyor, sırtını köşeye vermiş, soğuğun ve rutubetin kemiklerine işlediğini duyumsuyorken gardiyanlar onun göremediği bir yerde kağıt oynuyor, onlara özel şömineden gelen sıcaklıkla ısınıyorlardır, genç büyücü başı duvarda, ilerideki bir örümceği izliyorken yukarıda olanları düşünmemeye çalışır..

Az kalmıştır, birkaç saat, ve sonra hepsi bitecektir.. Merlin en çok annesine üzülyorken en azından onun burada yaşamıyor oluşu iyidir, annesinin bunları izlemek zorunda kalması ihtimali onun kanını donduruyorken gardiyanların bir süredir konuşmadıklarını fark ederek kaşlarını çatır, başını oraya çevirdiğinde oradan gelen bir dumanı görürken yan döner..

Merlin dizleri üzerine olabildiğince ilerlerken seslenir

"Hey? İyi misiniz?"

Kimseden ses gelmiyorken Merlin yapabildiği kadar kapıya doğru eğilmeye çalışarak seslenir

"İyi misiniz!? *Cevap verin!*"

Duman daha da oraya geliyorken Merlin garip bir koku olduğunu fark etmiş, gerilemeye çalışır, o anda kahverengi bir pelerin kapıya gelirken Merlin korkuyla geriler ve yere oturur, bilinmeyene bakar..

Arthur onun sesini duymuş, ama cevap verememişken adamları bayıltmakla meşgul, en sonunda hepsinin iyice kendilerinden geçtiğinden emin olunca anahtarları söker, hızlı adımlarla zindana giderken Merlin'i gördüğünde bir an durur..

Soğuk ve karanlık hücrede, Merlin yerde dizlerinin üzerinde duruyor, ona bakıyorken Arthur onun gözlerindeki korkuyu ve üzüntüyü görebilmiş, kızgınlıkla eğilir ve doğru anahtarı bulmaya çalışırken Merlin yere oturur, ona bakıyorken sorar

"Şimdi mi öldürüleceğim? Öne mi çektiniz?"

Arthur bunu duyunca başını kaldırır ve ona bakarken onun ciddi olduğunu anlar, başlığı iterken Merlin onu görünce boğulur, bir anda yüzü daha da beyazlarken fısıldar

"Arthur!"

Arthur onunla ilgilenmiyor, anahtarları deniyorken o anda kapı kendiliğinden açılır, sarışın başını kaldırarak ona bakarken Merlin yutkunur, Arthur kapıyı açıp içeri girer, hızlıca yürüyüp onun önüne çökerken Merlin büyük mavi gözleriyle onu izliyor, üzüntüyle konuşur

"Başın derde girecek.."

Arthur onu tokatlamak isterken elini kaldırdığında yaptığı onu çekmek olur, sarışın adam ona sarılırken Merlin ince, Merlin küçük, ona ne karşı koyar ne de sarılırken bu her şeyden çok koyar, Arthur geri çekilerek ona bakarken fısıldar

"Buna izin vermeyeceğim, anladın mı?"

"Ben büyücüyüm-"

"Farkındayım-"

"Ölmem gerekiyor-"

"Bunu sadece babam söylüyor, ben izin vermeyeceğim-"

"Arthur.."

Arthur onun çaresizliğine bakarken kızıyor, konuşur

"Neden bu kadar kolay kabul ediyorsun!? Neden kaçmıyorsun, savaşmıyorsun-"

"Çünkü ben öyle biri değilim.. Kral'a karşı güç kullanmam, sana karşı kullanmam-" Arthur onun saçlarını düzeltir, baş parmağı şakağından inerken Merlin başını eğer, ikisi kir pasın ortasında otururlarken Merlin mırıldanır

"Morgana ile birlikte olacağını sanıyordum.."

Arthur bunu duyunca inanamazken Merlin başını kaldırır, sarışın sorar

"Sen nereden biliyorsun?"

"Herkes konuşuyor.. Buradakilerin de canı sıkılıyor-"

"Ve sen de zevk yapıyorum sandın-Morgana ile- *Merlin*.."

Merlin anlamamış, ona bakarken sorar

"Yapmıyor muydun? Öpüşmüşsünüz-"

"Tanık yaratıyorduk, şapşal! Buradan kaçtığında herkes bana dönecek-"

"Neden?"

"Çünkü en çok ben bunu engellemeye çalıştım.."

Merlin ona bakıyor, 'oh'larken konuşur

"Yapmamalıydın, o senin baban, ayrı düşmemelisiniz-"

"Kapa çeneni Merlin, kalk hadi, gidiyoruz.."

"Nereye?"

"Odama, dışarı salak! Kaçacaksın-"

"Nereye?"

Arthur o kadarını düşünmemiş, şu anda tek önemli olan onu buradan çıkartmakken onu kaldırır, konuşur

"Aç şunları, çok vaktimiz yok, hadi-" Merlin sessiz, söyleneni yaparken zincirler açılmaz, Arthur bekliyor, anlamamışken Merlin kollarını ondan kurtarır ve bir daha dener, ama yine olmazken Arthur sorar

"Ee?"

"Olmuyor.."

"Nasıl *olmuyor?*"

Merlin başını ona kaldırır, sessiz, cevaplar

"Olmuyor.. Büyüye karşı büyülüler.."

Arthur sessiz, zincirlere bakarken Merlin yutkunur..

Arthur elinde bir baltayla içeri girerken Merlin gözleri büyüyerek geriler, Arthur ona bir bakış atarken konuşur

"Yere-"

"Arthur o bir balta-"

"Ve senin tek umudun, yere."

Merlin sessiz, yavaşça yere çökerken dizleri üzerinde duruyor, konuşur

"Belki de ölmeliyimdir?"

Arthur cevap olarak döner ve baltayı yere savururken zincirlerden birini bağından kopartır, Merlin hala kelepçeli kolunu hızla kendine çekerken Arthur kıpırdamamasını söyler, Merlin taş kesilirken bir an sonra diğer zincir de kopar, Merlin kolları kendinde, derin bir nefes alırken ona bakar, Arthur da o saniyeyi almış, kalkarken konuşur

"Yürü-" Merlin kalkar ve dengesini bulmaya çalışırken Arthur onu kolundan yakalar, yanında tutuyor, çıkartırken ikisi diğer taraftan çıkarlar..

S : Angela Aki - Kiss Me Good-Bye

Here is the path you're looking for; an open door, leading you to worlds you long to explore

Go if you must move on along, I'm gonna make it on my own

Kiss me goodbye, love's memory, follow your heart and find your destiny

Don't shed a tear for love's mortality, for you put the dream in my reality

As time goes by I know you'll see; this is me here, I loved you enough to let you go free

Go I will give you wings to fly, cast all your fears into the sky

Kiss me goodbye love's mystery, all of my life I'll hold you close to me.

Merlin onun beline sarılmış, gözleri kapalı, yanağı onun sırtına dayalıyken Arthur dört nala ilerliyor, ikisi şehri gerilerinde bırakıyorlarken Merlin rüzgarı hissetmiyor, soğuşu duymuyor, bileklerindeki kelepçeler ona şu anda bir şey ifade etmiyorken ancak at yavaşladığında genç adam başını kaldırır, Arthur da sessiz, ileri bakmaya devam ederken Merlin bir nehrin yanına geldiklerini fark eder, Arthur da o sırada konuşur

"Sınır.."

Merlin sessiz, bir şey söylemezken Arthur yükselir, sonra dönerek inerken Merlin geriler, tüm vücudu ondan habersiz hareket ederken Arthur onu kolundan çeker, genç adam dönerek onun yardımıyla inerken atla onun arasında kalmış, ona bakar..

Arthur sessiz, rüzgar saçlarını karıştırmış, soğuk yanaklarını ısıtmışken ona bakıyor, konuşur

"Babam buradan sonrasına karışamaz.. Bir şeyler bulursun, yaşarsın, değil mi? Az da olsa yeteneklerin falan olmalı?"

Merlin kaşlarını çatar, o sırada anlamaya başlarken sorar

"Gitmemi istiyorsun.."

"Elbette istemiyorum, ama gitmen gerek Merlin, seni Camelot'ta kimse tutamaz-"

"Bir yere gitmiyorum Arthur-"

"Saçma sapan konuşma, öldürüleceksin-"

"O zaman ölmem gerekiyordur, benim yerim senin yanın-"

"Senin yerin nefes alabildiğin bir yer! *Şimdi mi* bana bağlılık sunasın geldi!?"

Merlin ona bir bakış atar, Arthur bir an her şeyin eskisi gibi olduğunu düşünmek isterken rüzgar olmadığını söylercesine suratına vurur, genç adam iç çekerken konuşur

"Git.. Gitmen lazım-"

"İstemiyorum-"

"Ben istiyorum! Bir kere beni dinle-"

"Arthur, neden kızmıyorsun?"

Arthur kaşlarını çatarken Merlin ona bakıyordu, sorar

"Baban haklı, ben *büyücüyüm*.. Sana söylemedim, yalan da söyledim, gizledim.. Neden kızmıyorsun?"

Sarışın prens sessiz, dönerek nehre bakarken Merlin onu izliyordur, konuşur

"Biliyordun.."

Arthur ona döndüğünde Merlin sessiz, tekrarlar

"Biliyordun.. Bunca zaman biliyordun-tüm o şeyler-yananlar-"

"Hepsi hem beni, hem seni koruyordu-"

"Ama acı çekiyordum-"

"Bildiğimi bilseydin daha rahat olurdun-"

"Bildiğini bilseydim daha güvende olurdum!"

"Kimin kime bağırması gerekiyor?"

Merlin *argh*layarak onu geçer ve açığa çıkarken Arthur devam eder

"Kızmıyorum, zamanında kızdım evet, ama şu anda kızmıyorum, hayatımı kurtardın-"

"Ödemek için bunu yapıyorsan sihrimi ilk defa kötü bir şey için kullanacağım-"

"Hayır gerizekalı.. Senin ölmeni istemiyorum, bunu hak etmiyorsun.."

Merlin ne düşüneceğini bilmiyor, kayalardan birine çökerken Arthur ona ilerler, sırtındaki pelerini çıkartırken konuşur

"Merlin, gitmen gerek.. Dönmem lazım.."

Merlin bir şey söylemez, yere bakmaya devam ederken Arthur kahverengi ve sıcaklamış pelerini onun sırtına geçirir, yere çökerek ipleri onun boynundan bağlamaya başlarken Merlin bakışlarını ona çıkartır, Arthur hafifçe gülümserken Merlin konuşur

"İstemiyorum.."

"Ben de öyle.. Ama yapmamız gerek.."

"Senden uzak kalacağım.."

"Ben de öyle.."

"Sen acı çekmezsın.."

Arthur bunu duyunca onun gözlerine bakarken parmakları durmuş, kıpırdamaz, Merlin bakışlarını kaçıırken cevaplar

"Kölenin efendisine bağı gibi-"

"Sen benim kölem değildin.. Hizmetkarımdın sadece-"

"Senin için pek fark yok.."

Arthur onun doğruyu söylemediğini biliyor, üstelemezen pelerinin yakalarını oturtur, elleri onun ince kollarından inerek sıvazlar, konuşur

"Artık daha iyi hizmetkarlarım olacak.."

Merlin onun gözlerine bakar, hafifçe gülümserken Arthur da gülümser, ona tutunuyor, ikisi de kıpırdamıyorken nehir akıyordur, Merlin fısıldar

"İstemiyorum.. Ben yokken her şey olabilir-"

"Dikkatli olurum-"

"Ya olmazsan? Ya bir şey olursa?"

Arthur iç çeker, başını eğerken Merlin onu izliyor, konuşur

"Beni öyle de öldürebilirsin.."

Arthur bununla başını kaldırırken cevaplar

"O zaman çok daha dikkatli olurum, tamam mı? Ölmemen için.."

Merlin hafifçe gülümser, onu izliyorken mırıldanır

"Dikkatli olun efendim, duyan değer verdiğinizizi düşünecek.."

Arthur da gülümseyerek ona bakar, Merlin sessiz, yıllar kadar uzak gelen sabahın tınısıyla onu izlerken Arthur uzanarak onun dudaklarını örter, Merlin nefesini ona bırakırken Arthur biraz yükselerek onunla eş duruma gelir..

Arthur onu öpüyor, yavaşça yükselirken onu da çeker, Merlin ayağa kalkarken onun beline tutunur, Arthur onun biçimli parmaklarını hissederken dudaklarını kopartır ve alnı ona dayalı, fısıldar

"Git-"

"Hayır-"

"Git! Ne yapmam gerek, yalvarmamı mı istiyorsun!?"

Merlin kaşları çatılı, ona bakarken Arthur onu yüzünden yakalar, iki eliyle tutuyor, gözlerine bakarken konuşur

"Gitmen gerek.. Bu seferlik sözümü dinle Merlin, lütfen.."

"Yalvarıyorsun.."

"Hayır, rica ediyorum.."

Merlin onu izliyorken Arthur sorar

"Yalvarırsam gidecek misin?"

"Gideceksem yalvaracak mısın?"

Arthur hafifçe başını sallar, Merlin iç çekerek gözlerini kapatırken sarışın onu izler..

En sonunda Merlin gözlerini açar ve uyardıktan onu başından çekerek dudaklarını alırken Arthur ona tutunur, Merlin onu sıkıyor, elleri göğsünde, belinde, sırtında, saçlarını sıkarak onu kendine bastırırken Arthur daha önce hiç böyle bir şey yaşamamış, nefes nefese, kalbi çıkarak ona eş giderken Merlin bir an sonra ayrılır ve geriler, dönerek ata gider, yükleri sökerken Arthur dudaklarını ıslatarak onu izler..

Merlin yükleri almış, onun önüne gelirken Arthur konuşur

"Dikkatli ol.. Haber alamayacağım-"

"Haber yollarım.. Az, ama yollarım.."

Arthur başını sallar, Merlin onu izliyorken gülümser

"Adam gibi bir hizmetkar seç Arthur.. Yalaka olmasın.. Saraydan birini seçme, yine dışarıdan birini bul, rastgele.."

"Sana benzerse seçerim.."

Merlin hafifçe gülüyor, cevaplar

"Kimse benim kadar şaşıl olamaz-"

"Ya da benim.."

Merlin nefessiz kalırken Arthur bir adım daha atar ve onunla yüz yüze, pelerini düzeltirken konuşur

"Söz ver, geri döneceksin-"

"Efendim-"

"Ben kral olunca, bir gün bile sektirmeden döneceksin, söz ver-" Merlin nefessiz, ona bakıyorken Arthur da başını kaldırarak ona bakar, Merlin onun gözlerinde duruyor, nefesleri birbirine karışıyorken Arthur onun göğsüne indirdiği ellerini sıkar, kumaşlara asılırken fısıldar

"Söz ver-"

"Söz.."

Arthur onun dudaklarını örter, Merlin inlerken sarışın prensi onun boynuna uzanır ve sıkar, diğer eli uzanarak onun kalçasından dolanır, onu kendine bastırırken Merlin yanıyor, başını geri bırakır, Arthur nefeslerin hararetiyle onun boynunu öperken Merlin konuşur

"Bu ikna edici değil-" Arthur gülerek onun boynunu hafifçe ısırır, sonra geri adım atarken hizmetkarı bir an sendeler ama toparlanırlar, Arthur belindeki kılıcı çıkartırken Merlin kaşlarını çatır, prens konuşur

"Bunu al.. Hafif ve iyi bir kılıçtır, bunu diğerlerinden daha iyi tutuyorsun-"

"Arthur o senin en sevdiğilerinden-"

"O yüzden geri getirmeyi unutma.."

Merlin sessiz, kalbi ısınmış, uzatılan kılıcı alırken Arthur ellerini çeker, sonra dönüp atına tırmanır ve ona bakmadan fırlarken Merlin elinde kılıç, arkasından bakıyor, yapayalnız hissetmemeye çalışır..

Arthur saraya döndüğünde her yer sessiz, genç adam gardiyanların daha uyanmadığını da böylece anlarken memnun, boş koridorlardan tırmanarak odasının koridoruna girer, parmak uçlarında ilerliyor, kapıya şifreyle vururken birkaç saniye sonra kapı açılır, Arthur içeri süzülürken Gwen kahverengi gözleri büyük, sorarcasına ona bakar, Arthur başını sallarken bir an sonra nedime boynuna atlar, Arthur da gülümseyerek onu sıkar..

Morgana giyindiğini söylerken Arthur oraya döner, genç kadın sorar

"Ne zaman dönecek?"

"Ben kral olduğumda.."

"Demek ki Uther'ın hemen ölmesi lazım.."

Arthur ona bir bakış atar, Morgana ise her zamanki sakinliğinde, cevaplar

"Ne? Merlin'i kaçırmıydın yarın öğlen aynı şeyi diliyor olacaktın.."

Uzanıp onu yanağından öper, sonra nedimesiyle birlikte çıkarken yemek için teşekkür eder, ikisi odalarına giderlerken tam o anda alarm verilir, Morgana ortada dururken askerler de ona bakar, Arthur odadan çıkarak neler olduğunu sorarken kimse bilmiyor, tanıklar da var, Arthur mutlu, seslere gider..

"Ne demek kaçmış!?"

"Kaçmış efendim-" Arthur merdivenleri iniyor, babasını görürken sorar

"Baba, neler oluyor, herkes delirmiş durumda-"

"Merlin kaçmış-"

"Nasıl kaçmış!?"

Uther da bunu merak ettiğini söylüyorken oğlunu süzer, o sırada Morgana da hala güzel, makyajı bozulmamış ve şık şıkıdım, merdivenleri inerken neler olduğunu sorar, Uther cevaplar

"Sen neredeydin?"

"Benimleydi.. Planladığımız gibi.."

Uther ikisine bakar, sonra tekrar gardiyanlara dönerken hesap sorar..

Günler yavaş yavaş geçerken çan düşmüş, Merlin gitmiş, hayat normale dönmeye çalışmışken Merlin'in geride bıraktığı dörtlü birbirine daha çok kenetlenmiştir..

Arthur ve Morgana artık o kadar kavga etmiyor, Gwen Arthur'un da işlerini görüyor, Gaius üç gençle de vakit geçiriyorken Arthur bazen ona adam yolluyor, bazen büyük işleri o hallediyorken Merlin'in kitabı hala onda, Arthur odaya döndüğünde fark etmişken Merlin'de kılıç, onda kitap, ikisinde de bir emanet var, vakitler artık geri sayıyorken Arthur beklemeye devam eder..

Arthur yine yeni bir özel hizmetkar istemediğini söylemiş, babası ona getirdiği bir sürü adamı yine reddetmek zorunda kalmışken Arthur çareyi pazara dalmakta bulmuş, tezgahları kontrol ediyor, bir yandan da arkadaşlarıyla konuşuyorken canı elma ister, dönerek tezgahlardan birine ilerlerken sorar

"Elma istiyorum, ne kadar-" adam ne demek efendim derken ona en güzelleri seçmeye başlar, Arthur ise bir tane seçmiş, ona uzanırken yanındaki adam da ona uzanır, Arthur geç kalmış, kaybettiği elmaya bakarken adam ona aldırmandan elmayı ısırır ve parayı bırakıp uzaklaşır, Arthur bir an adamın arkasından bakar, sorar

"O kim?"

"Bilmiyorum Lordum,-"

"Beni tanı mı?"

"Sanmam Lordum, daha önce hiç görmedim-"

"Hey, sen-" adam onu duymamış, bu sefer de bir file portakal alırken Arthur yürüyüp onu çevirir, adam ona bakarak kaşlarını kaldırırken Arthur onun kahverengi gözlerine bakarak sorar

"Sen kimsin?"

"Luther, sen?"

"Arthur.. *Prens* Arthur-" adam bunu duyunca hızla geriler ve elmacıyı gösterip özür dilerken Arthur başını sallar, burada ne işi olduğunu sorarken genç adam cevaplar

"Yolumun üstü Lordum, Gelson'a gidiyorum-"

"Ne için?"

Adam bir an kaşlarını çatarak ona bakarken Arthur canı sıkın, yeni birilerini bulmuş, soru sormak istiyordur, belki de bir yanı Merlin'i özlemiş, bunu anlarken durur, Luther da cevabını vermiş, onu geçerken Arthur arkasından dönerek konuşur

"Bir süre burada kalmaya ne dersin?"

Luther hayretle ona dönerken *ne için* diye sorar, Arthur gülümser..

Benim gibi birini hizmetkarın yap, tanımadığın, saray dışından biri.

S : Aaron Zigman - On The Lake

"Hadi Luther! Daha iyisini yapabilirsin-"

"Kolaysa siz yapın lordum, burası çok yüksek-"

"Amaç o zaten! *Gwen*, Luther'a bir şey söyle!"

Dördü göle gitmiş, yazın sıcak güneşi tepelerinde parlıyorken Merlin gideli 7 ay olmuş, artık kimse onu hatırlamıyor, Arthur bazı geceler onu düşünüyor, ne yaptığını merak ediyorken diğerleriyle onun konusu hiç açılmıyor, gizli kalıyordur..

Luther üçü için de iyi bir arkadaş olmuş, genç adam bilgili, kibar, kabiliyetli ve Merlin'in olmadığı kadar düzenli biriyken sır tutabilen, Arthur'un değişik ruh hallerine ayak uydurabilen biri çıkmış, diğer iki hanımla da iyi anlaşabilmişken Arthur'un onu kovması için bir sebep oluşmamıştır..

Ancak şimdi, 7 aydan sonra Arthur Luther'a gölün ortasında büyümüş ağaçtan suya atlamasını emrediyor ve Luther *reddedi*yorken onu kovmayı düşünüyor, elleri belinde, gülerek konuşur

"Hadi Luther, prensine güvenmiyor musun?"

"Hayır?"

Arthur bir kahkaha atarken onu hapse yollayacağını söyler, Luther inanmıyor, atlamak için hala bir sebebi yokken Morgana gölün kenarında şemsiyesinin altında oturuyor, tatlılıkla seslenir

"Hadi Luther, yoksa akşama kadar orada emredek, benim için de yapamaz mısın?"

Luther iç çeker, sonra daldan kalkarken Arthur adamı *şimdi* hapse attıracağını söylüyordur, Morgana gülerken genç hizmetkar kollarını açar ve kendini suya bırakır, kızlar çığlık atarken Arthur da gülerek alkışlar, bir süre sonra kahverengi saçlı adam sudan çıkar ve suyu püskürtürken Arthur sorar

"O kadar zor muydu?"

Luther ona bir bakış atar, sonra saçlarını düzeltirken Arthur dudaklarında bir tebessüm, aylar öncesinde ona bakış atan bir adamı hatırlamış, iç çekerek dönerken Luther yine onu arada sırada üzen şeyi yakalamış, iç çekerek sorar

"Yine oldu.."

Arthur *'efendim?'* diyerek ona dönerken Luther işaret eder

"O şey.. Yine sizi üzdü, her ne ise.. Bazen alakasız bir şey söylesem de yüzünüz bulutlanıyor lordum, hatamı anlamıyorum.."

Arthur sessiz, onu izlerken hafifçe gülümseyerek cevaplar

"Bir şey değil Luther.. *Sen* hata yapmıyorsun.. Ben birini hatırlıyorum sadece-"
"Merlin.."

Arthur onun sesindeki netliğe bakarken başını sallar, mırıldanır

"Öğrenmemen imkansızdı, değil mi?"

"Sanırım.. Camelot'a ilk geldiğimde, sizin hizmetkarınız olunca herkes bana ondan bahsetmeye başladı-"

"Neden hiç sormadın? Doğru bilgiler bendeydi-"

"Haddim değildi.. Size onu mu hatırlatıyorum, ihaneti?"

Arthur bir şey söylemezken dönerek diğer tarafa bakar, kızların yiyecekleri hazırladığını görürken hizmetkarına dönerek cevaplar

"Merlin bana ihanet etmedi-"

"Ama büyücüymüş-"

"Bu onu hain yapmaz.. Yapmadı.."

Luther başını sallar, bir şey söylemezken bilmediği konularda yüzüyorlardır, Arthur bir süre suda öylesine kollarını oynatır, sonra ona dönerken devam eder

"Merlin hiç bana saldırmadı Luther.. Kim sana ne anlattıysa anlatsın-"

"Sizi büyülemiş, öyle diyorlar-"

"Öyle bir şey yapmadı.. Merlin benim arkadaşım, benim için kaç defa ölümü göze aldı..

Ondan daha iyi bir hizmetkarsın, inkar edemem, ama-"

"Ondan daha değerli değilim.."

Arthur inkar etmez, Luther başını sallarken cevaplar

"Merlin şanslı bir adammış lordum.."

"Öyleydi.. Şanssız olan benim sanırım.."

Ve döner, ağacın tarafına yüzerken hizmetkârı da onu takip eder..

Arthur ağacın suya değen dallarını ittirerek diğerk tarafa geçerken su dingindir, sarışın adam ufka alçalmış turuncu güneşebakarken Luther'ın da oraya geldiğini duyar, yapraklar tekrar inerek perdelerini oluştururlarken Arthur ona dönerek konuşur

"İyi ki gelmişiz, güzel bir fikirdi Luther.."
"Beğenmenize sevindim lordum-"
"Neden bana Arthur demiyorsun?"

Luther kaşlarını kaldırarak ona bakar, Arthur hafifçe gülümser

"Hiç.. Merlin adımı söylerdi, yıllarca öyle alıştım-"
"İsterseniz söylerim, sizi daha mutlu edecekse.."
"Belki eder.."

Luther hafifçe gülümser, ona bakarken cevaplar

"O zaman denerim.. *Arthur*.."

Arthur hafifçe gülümser, onu izlerken konuşur

"İyi bir adam çıktın.. Belki de seni bana o gönderdi-"
"Merlin mi?"
"Evet.. Dışarıdan birini almamı söylemişti, karşıma sen çıktın.."
"Belki.. İyi anlaştık ama, dayanamasaydım gidecektim.."

Arthur gülererek başını sallar, ikisi kollarını açarak suda gelip gidiyorlarken Arthur sorar

"Seni hiç mi çileden çıkartmadım?"
"Bazen.. Ama genelde iyi bir efendisiniz-efendisin.."

Arthur teşekkür eder, yıllarca Merlin'e çektirdiklerini ona söylemezken mırıldanır

"Bazen keşke zaman daha hızlı aksa diye düşünüyorum.."
"Kral olmak için mi?"

Arthur başını sallar, Luther konuşur

"Ama bunun aynı zamanda babanızın ölümü olduğunu bilmek acı veriyor olmalı.."

Arthur yine başını sallar, ama bu sefer pek onaylayıcı olmazken Luther fark etmemiş, mırıldanır

"Arthur, bir şey sorabilir miyim?"

Arthur başını sallar, Luther ağacın yapraklarına asılarak kendini biraz daha yukarı çekerken ona bakarak sorar

"Merlin ile aranızda bir şey var mıydı?"

Arthur kaşlarını çatarken Luther açıklar

"2 hafta önce, hasta olduğunda.. Onu sayıklayıp durdun da.."
"Bunu başka biri biliyor mu?"

Luther başını iki yana sallar, Arthur mırıldanır

"Bilmemeye devam etsin o zaman-"

"Elbette, neden söyleyeyim ki?"

Arthur gülümser, bir şey söylemezken ona bakarak soruyu cevaplar

"Aramızda bir şey yoktu.. Çok şey vardı.."

"Sevgili gibi mi?"

"Belki.. Belki de daha fazlası.. Ama hiç beraber olmadık hayır.."

Luther şaşkın, 'oh'larken Arthur ona bakar, genç adam toparlanırken cevaplar

"Sadece.. Herkes bu kadar ateşli bahsediyor, siz bu kadar üzülüyorsunuz, birliktesiniz sanıyordum,-"

"Zaten birlikteydik.. Sadece sevişmiyorduk.."

Luther ona bakar, Arthur onun anlamaya çalıştığını görüyorken kolunu kaldırarak dallara asılır, ve yükselerek ona uzanır, dudaklarını örterken Luther nefesini ona bırakır..

Arthur elleri dallarda, kendini yukarı çekmiş, dudakları ondayken Luther sessiz kalmıştır, Arthur yavaşça geri çekileceken o sırada kahverengi adam yavaşça onun dudaklarına uzanır, Arthur da ona yaklaşırken Merlin'den beri ilk defa birini öpüyor, garip bir şekilde bu kötü hissettirmiyorken Luther suyun altında onun diğer elini bulur, bileğini, parmaklarını, kolunu tutarken Arthur suyun içinde tüyleri diken diken olarak ondan ayrılır, gözlerini açarak ona bakarken Luther sorar

"Neden?"

Arthur ona bakıyor, dürüstçe cevaplar

"Bilmiyorum.."

Luther sessiz, yavaşça başını sallar, sonra kendini geri çekerken Arthur konuşur

"Luther,-" bakışlar ona çıkar, Arthur ne söyleyeceğine karar veremezken diğer taraftan Gwen'in seslenişi duyulur, hizmetkar dönerek yaprakların arasına dalar ve o tarafa giderken Arthur iç çeker..

Göl macerasından 1 hafta sonra, ikisi sanki o gün bir şey olmamış gibi yaşıyorken Arthur'un temizlemesi için ona verdiği kılıcına ihtiyacı olmuş, genç adam onun odasına giriyorken konuşur

"Luther-" ama oda boş, yatağın diğer tarafından kılıcın ucu görünüyorken Arthur yürür ve eğilerek yatağın o tarafına sarkar, ilk defa onun odasına girmiş, eğilerek kılıcı o tarafından çeker ve çıkartır, dikleşirken kılıcın kabzasını bulduğunda gözleri büyüyerek ince ve hafif kılıca, *Merlin'e verdiği kılıca* bakarken kalbi durur..

Arthur bir anda alev gibi yandığını hissederken her şey bir anda oturur: bakışlar, nezaket, onu garip bir şekilde hep idare edebilme, Luther geldiğinden beri aslında hiç büyük bir olay çıkmamış olması, arada sırada üzüntüyle onu izleyen adam, gerekmedikçe ona dokunmayan eller, Merlin'e dair sorular, onu öpünce kocaman olan gözler, dudaklarına bırakılan aynı nefes-

Arthur dönerek ilerler ve kılıcı çevirip bulduğu gibi yatağın altına tıkkarken yüzünün kızardığından emin, kalbi deli gibi atıyor, fırlar ve yürüyerek odadan çıkar, geldiği gibi hızla koridorda ilerleyerek apayrı bir yere giderken yanından geçenler prensin 7 aydır ilk defa bu kadar canlı gülümsediğini, dimdik yürüdüğünü fark etmezler..

Akşam Luther Arthur'ı giydiriyorken Arthur gülümsüyor, onu izliyordur, Luther bir süre sonra gülümseyerek kaşlarını kaldırır, sorar

"Bir şey mi oldu?"

"Hayır.. Bugün keyifliyim.."

Luther da mutlulukla gülümser, memnun olduğunu söyleyerek onun arkasına geçer ve pelerini omuzlarına sarar, sonra önüne dönerek ipleri boynundan bağlarken Arthur bunca zaman nasıl anlamadığını düşünür, teknik aynıdır, eller aynıdır, genç adam kendine kızarken konuşur

"Bugün ben odama gidene kadar salondan ayrılma.."

Luther onaylar, tacı onun saçlarına yerleştirirken Arthur neredeyse onun o sarı tutamı çekmesini bekler, ama Luther hata yapmazken onun gözlerine bakar, Arthur da ona bakarken an durur, sonrasında sarışın prens döner ve odadan çıkarken kapı arkasından kapanır..

Arthur davetin bitmesini iple çekiyor, *Luther'in* neler yaptığını izlemeden de edemiyorken kahverengi adam Merlin'den çok daha farklı, saygı duyulan, herkesle tanışmış ve rahat bir adamken hizmetçi kızlardan biriyle gülerek konuşuyor, dans ediyordur, Arthur onun özel hayatını hiç merak edip sorgulamadığını o anda fark ederken *Luther'in* bir sevgilisi olup olmadığını bile bilmiyordur, o anda Luther dönerek o kalabalığın arasında onun gözlerini yakalar, ne durumda olduğuna bakar ve gülümserken Arthur iyice emin olur, ona gülümserken Luther keyifle tekrar dansına döner, Arthur iç çekerek saatleri sayar..

Arthur kalkarken hizmetkarı arkasında, onun kolunu tutar, Arthur ona dayanarak döner ve koridora ilerlerken konuşur

"Çok içtim sanırım-"

"Biraz.. Ama odaya kadar gidebilirsiniz.."

Arthur aslında hiç içmemiş, Luther döndüğü an kadehleri yanındaki şövalyeye değiştirmişken ikisi boş koridorlarda ilerlerler, Arthur odasına girer ve pelerini çözerken bırakırken Luther da kapıyı kapatıyordur, ama Arthur o anda ona dönerek onu kapıya yapıştırırken kahverengi gözler büyüyerek ona bakar..

Arthur onunla yüz yüze, nefesleri karışıyorken fısıldar

"Luther.."

Luther sessiz, '*lordum*' derken Arthur sırtarak onun dudakları önünde, mırıldanır

"Arthur.. Adımı söylemeni istiyorum.. Mümkünse inleyerek.."

Luther pembeleşirken Arthur gülümser, hizmetkarı konuşur

"Fazla içtiniz lordum, hadi-"

"Hadi ne, yatalım mı?"

"Siz yatın.."

Ve yavaşça onu itecek olur, ama Arthur bir adım daha atarak kendini ona yapıştırırken Luther gözlerini kapatır, Arthur ince çizgiyi arıyorken fısıldar

"Seni öpsem cevap verir misin Luther? Seni yatağıma alsam.. Gelir misin?"

Luther nefesini bırakarak gözlerini açarken cevaplar

"İyi bir fikir değil lordum-"

"O zaman git ve bana uşaklardan kabul edebilecek birini getir.."

Luther ona bakakalırken Arthur kaşını kaldırır, Luther konuşur

"Bu da iyi bir fikir değil-"

"Senin fikrini sormuyorum.. Ya sen, ya onlar-"

"İlla biri mi olmalı-"

"Evet-" ve ona tekrar yaklaşır, nefesi bir hayal, onun alt dudağına fısıldar

"Bu gece Merlin'i anmak istiyorum.."

Ve onun titrediğini hissederken sırtır, onun dudaklarını örterken genç adam inleyerek onun kollarını sıkar, Arthur mutlu, onun başını kapiya yapıştırırken dudaklarını açtırır, dili ona dalmış, tadı ararken Luther onun saçlarına asılır, ikisi öpüşerek birbirlerine asılırlarken nefes kapiya asılır..

Arthur onun dudaklarını bırakır, dönerek boynuna saldırırken Luther nefes nefese, onun sırtına asılırken fısıldar

"Arthur-" Arthur sırtarak onun tenine dişlerini sürterken konuşur

"Daha başlangıç Luther.."

Onun kulaklarına uzanıyor, dudaklarını bastırırken genç adam yutkunur, Arthur hırıldar

"Merlin.."

Luther'ın ağızı açılırken Arthur sırtarak onun kulağına hafifçe diliyle vurur, Luther konuşur

"Hiç-hiç yapmadınız sanıyordum-"

"Ama düşünmeme engel değil-"

"Tabii-" Luther kapiya bastırılırken inler, nefesi titriyor, yutkunur

"Arthur-" Arthur bu seslenişi biliyor, alnını onun yanağına dayarken sorar

"Efendim?"

"Yapma, ben-" Arthur onun yanağına dudaklarını bastırır, fısıldar

"Merlin.. Merlin, Merlin, Merlin-" Luther inleyerek başını ondan kurtarır, kapiya dayarken tavana bakıyor, yutkunurken Arthur uzanarak onun belinin yanındaki kilidi çevirir, Luther başını ona çevirirken Arthur onun gözlerine bakıyor, konuşur

"Merlin.."

Kahverengi gözler ona bakıyor, nefesler hızlıyken Luther gözlerini kapatır, o anda Merlin karşısında belirirken Arthur ona saldırır, siyah saçlı adam hafifçe gülerken ona tutunur..

Arthur onu çevirmiş, odada yürütürken konuşur

"7 ay, 7 ay seni moron-" Merlin onun kollarına asılmış, geriliyorken cevaplar

"Kolay mıydı sanıyorsun-"

"Söylemeliydin!"

"O zaman hata yapardın-" uzanarak onu öper, kollarını boynuna dolarken Arthur bir an pes edecek olur, sonra ondan kopar ve onu ittirip yatağa düşürür, Merlin nefes ondan kaçarak geri düşerken Arthur üzerine çıkar, yüzünün üzerinde, konuşur
"İsteyince nasıl iyi bir hizmetkar oluyormuşsun meğer.."

Merlin hafifçe güler, başı kumaşlarda, gülümserken cevaplar

"Zor oldu.."

Arthur gülümseyerek onun dudaklarını örter, Merlin onun belini tutarken bir süre sonra başını çeker, sorar

"Sevişmeden birlikteydik demek-"

"Hepsi için ayrıca cezalandırılacaksınız-" Merlin bir kahkaha atarken Arthur onun dudaklarını örter, sonra onu yatağa ezerken Merlin şikayet etmez..

Arthur onun yanağına dudaklarını bastırılmış, ikisi nefes nefese, yavaşlamışlarken Merlin bir süre sonra konuşur

"Kızmadın.."

"Kızdım, ama enerjim yok.. Kalbim nasıl atıyor, inanılmaz bir şey-" onun elini yakalayıp göğsüne dayatır, Merlin gözleri onun göğsünde, gülümserken cevaplar

"Bunca zaman, *onca* zaman.."

"Hep yanımdaydın.."

Merlin bakışlarını onun gözlerine çıkartır, Arthur onu izliyor, konuşur

"Pazarda, ilk gün.. Elmayı çekerek dikkatimi çektin-"

"Daha önce de çevrende dolanıyordum, ama o gün baktın.."

"Gerçekten mi? Dikkat etmemişim.."

Merlin gülümser, bir şey söylemezken Arthur mırıldanır

"Luther'la da arkadaş oldum.."

"Ve hatta öpüştün.. Beni hiç öpmemiştin-"

"Luther senden daha adam gibi bir adam da ondan-" Merlin gülerek ona vururken Arthur da gülümser, ikisi yastıklara dayanıyorlar, Arthur biraz daha yükselerek çenesini onun omzuna dayar, iç çekerek derin bir nefes alırken Merlin onun kolları arasında, gözleri kapalı, huzuruna kavuşmuşken bir süre sonra konuşur

"Ya yine başa sararsa? Yine yapmak zorunda kalırsam?"

"O zaman Patrick olup gelirsin.. Sonra da inadına Arthur olup gelirsin-" Merlin gülümser, başını ona çevirerek yukarı bakarken sorar

"İlla geleceğim yani? Ve sen de her seferinde beni işe alacak mısın?"

Arthur onu izliyor, uzanarak elini onun siyah saçlarından geçirir, boynuna indirirken cevaplar

"Almadım mı çoktan?"

Merlin gülümser, bir süre sonra mırıldanır

"Bu kadar ay benimle flört etmemen çok hoştu aslında.. Çok sınıadım-"

"Hiç fark etmedim, asılmak sana yakışmıyor-"

"Luther'da şikayetin yoktu-"

“Olabilir..”

Merlin gülümsüyor, mavi gözleri parlıyorken konuşur

“Arthur?”

Arthur onun sesini ne kadar özlediğini fark ederken efendim diye cevaplar, Merlin onun kollarındaki kumaşlarla oynuyor, bakışları aşağı inmişken mırıldanır

“Hasta olduğunda *gerçekten* beni sayıkladın..”

Arthur sessiz, bir şey söylemezken Merlin de başı aşağıda, konuşmadan durmaya devam eder, bir süre sonra Arthur konuşur

“O gece çok garip bir geceydi.. Sanki sen gelmiştin, geri.. Sanki yataktaydın, bana sarıldın ve soğumamı sağladın, ateşimi düşürdün.. Garip bir rüyaydı..”

Merlin bir şey söylemez, onun koluyla oynamaya devam ederken Arthur anlamış, mırıldanır

“Rüya değildi.. Gerçekten oradaydın-”

“Luther hep başındaydı-”

“Ama Merlin oldun.. Geldin, sarıldın, *risk* aldın-” Merlin başını kaldırarak ona bakar, Arthur onu izliyor, bu adamın kaç defa canıyla risk aldığını düşünemiyorken eğilerek onun dudaklarını örter, Merlin onun yüzüne elini uzatarak kapatırken Arthur onu kollarında daha da döndürür ve altına alır, Merlin kolunu onun boynuna dolarken ikisi yerleşirler..

Arthur sabah uyandığında yalnız, bütün gece beraber uyuduğu adam yok olmuşken sarışın prens bunun rüya olup olmadığını bilmiyor, boğazında korkunun tadıyla yatakta dikleşirken kapı *vurulur* ve Luther her sabahki gibi elinde kahvaltı tepsiyle içeri girerken Arthur bir ipucu arıyor, onu izler..

Kahverengi adam Merlin gibi kimsenin dikkatini çekmeyen uçuk renkli bir hizmetkar değil, tam tersine dik, kendine güvenli, dikkat çeken bir adamken tepsiyi masaya bırakıyor, sırtı prensine dönük, kaseleri yerleştirirken konuşur

“Bana öyle bakmamalısın Arthur..”

Arthur bunu duyunca *gülümser* ve geri, yatağa düşerken cevaplar

“Gerçekti demek-”

“Rüyanda ne görüyorsun ki sorguluyorsun?”

Arthur dönerek yatağa gelen adama bakarken sırtıyor, cevaplamaz, Luther hiç kendisinde görülmemiş bir pembelikle onu ittirir ve kalkmasını söylerken Arthur konuşur

“Benim gözlerime Merlin olarak gözükmemez misin?”

“Gözükürüm, ama bana Merlin diye seslenirsen ne olacak?”

“İstersem sana kapı diye seslenirim, kimse bir şey diyemez..”

Luther *‘pekala’* derken cevaplar

“Yine de dikkatli ol, büyücü olduğumu herkes biliyor, başka bir adamın haline bürünebileceğim akıllarına gelebilir-”

"Merlin, başka birinin formuna girebilmek için oldukça güçlü bir sihir özün olması lazım, ayrıca çok da iyi bir konsantrasyona sahip olmalısın.. Bunu da her büyücü yapamaz, o yüzden çok yapan görülmemiş, ve bu sebepten herkes bunu düşünmez.."

Luther kaşlarını çatarak ona bakarken sesi temkinli, sorar

"Ve sen bunu nereden biliyorsun?"

Arthur omuzlarını silkerken cevaplar

"Araştırma yaptım diyelim-"

"Nereden?"

"Eski hizmetkarımın kitabından.."

Luther'ın kahverengi gözleri bunu duyunca büyür, sonra dudaklarında bir gülümseme oluşurken Arthur bu adamda o gülümsemeyi görmek istemiyor, elini sallar

"Merlin ol-" Luther o anda Merlin olurken ona bakıyor, gülümser

"Kitabım sende.. Saklıyor muydun? Yakıldı sanıyordum-"

"Elbette bende-"

"O kadar aydır odayı temizliyorum, nerede saklıyorsun?"

Arthur kaşlarını kaldırır ve gülümser, sonra sağ elindeki taşlı yüzüğü gösterirken Merlin bir an kaşlarını çatır, sonra inanamayarak bağırır ve yatağa çıkarak onun elini yakalarken Arthur onun coşkusunu izliyordur, Merlin onun parmağındaki bordo taşlı yüzükte parmaklarını gezdirirken hissediyor, fısıldar

"Nasıl yaptın?"

"Sayfaların birinde yazıyordu.. Senden öncekiler öyle saklamışlar.."

Merlin gülümser, eğilerek yüzüğü öperken Arthur onu izliyor, içinin ısınmasını engelleyemez, Merlin ise onun elini elleri arasına almış, dudaklarını tene bastırır, sonra eli indirirken konuşur

"Nereden buldun demedim.. Nasıl yaptığını sordum.."

Arthur kaşlarını çatır, Merlin bakışlarını ona kaldırırken devam eder

"Kitabı küçültmek için sihir yapabilmen lazım.."

Arthur sessiz, ona bakarken Merlin hafifçe gülümser, ikisi yeni doğan güneşin ışığında, yatağın ortasında, birbirlerine bakarken Arthur elini tutan ele asılır, Merlin uzanarak onun dudaklarını örterken kalbi korkuyla karışık bir heyecanla dolan prensini tutar..

THE END

Aman allahım. Bu sonda çıkan 'sihir yapabilen Arthur' plotu başka senaryolar için düşündüğüm bir plot olduğundan, burada kesiyorum, ama süper bir son oldu kanımca. Çok sinemasal.

28.12.08

29.12.08

Merhaba,

Okuduđunuz Şeyden memnun kaldıysanız bir yorum bırakmanız beni oldukça memnun eder.

.pdf'lerin arkadaşlar arası dolaşacağını ve o süre içerisinde sitenin iç adreslerinin değişebileceğini hesaba katarak yorum için size iki yol vereceğim;

a. Mail.

Bana her zaman awakencordy@merkez-masa.com yoluyla ulaşabilirsiniz.

b. Site.

Bu hikaye Verankton'a bağlı, mutlaka orada bir yorum formu vardır, oraya gidebilirsiniz:
<http://verankton.merkez-masa.com>

Fazla zahmetli, farkındayım, ancak çalışmayan bir servis sunmaktan iyidir diye düşünüyorum.

Yorum gönderseniz de, göndermeseniz de, umarım okuduğunuzdan hoşnut kalmışsınızdır ve umarım ben Őu anda daha güzellerini yazıyorumdur.

Teřekkürler,

Awakencordy

Site: <http://merkez-masa.com>

Bu hikayenin geldiği alt site: <http://verankton.merkez-masa.com>

Her hakkı saklıdır.